

[מתוך 3 עמודים בכתב ידו של דב בנייק זלמנוביץ']

בימים אלה הופצה הזמנה בשם הגוף "הברית העולמית של ניצולי ברגן-בלזן", על קיום אירועים ב"יד ושם" ובבית התפוצות בארץ בחודש יולי הקרוב.

מאחר ותוכן ההזמנה והתארים של ממלאי התפקידים באירועים מנוגדים לעובדות והופעת חברים מהארץ מנוגדת למוסכם ויש להם השלכה ציבורית ונגיעה ישירה לפעילותנו ברוכת המעש מאז עלותנו ארצה, מחוייבים אנו להבהיר היטב את הנושא והמושא בפני המוסדות הציבוריים הנוגעים בעניין.

ארגון שארית הפליטה ברגן-בלזן בישראל נוסד בשנת 1949 לאחר עלייתם ארצה של פעילי הוועד היהודי המרכזי בברגן-בלזן, ומרבית יוצאי המחנה החתומים מטה, יחד עם אחרים נוספים ובראשם הרב ד"ר צבי עזריה, נושאים בתפקידים ומעורים בנעשה בארגון מאז ועד היום. פעילות הארגון לשמה ודבקות במטרותיה הציבוריות ובעיקר זו של הזכירה [כלומר: ההנצחה] קנו לו שם בארץ ובעולם. יוסף רוזנזפט ז"ל, ששימש כיו"ר הוועד היהודי המרכזי בברגן-בלזן, על אף הישארותו בגולה זכה בתואר כבוד של נשיא בשל קשריו המרובים והבלתי פוסקים עם החברים בארץ והפעילות בארגון. כל אירוע שנערך על ידו תואם איתנו, נשא את שמנו וחסותנו והיה חוליה אחת של פעילות.

בשנת 1964 הוקמה ע"י המנוח יוסף רוזנזפט "הברית העולמית של ניצולי ברגן-בלזן" ובסיס פעולתה נשען על מרכזיותו ופעילותו של הארגון בארץ, במטרה שיוקמו קבוצות גם בתפוצה במקומות שיוצאי ברגן-בלזן מצויים שם.

שיתוף הפעולה היה פורה, ושורה ארוכה של מפעלי הנצחה מפארים את שנות פעילותנו. יודגש כי במשך כל הזמן תואמו כל הפעולות בין הארגון ו"הברית העולמית" והכל נעשה על דעת שני הצדדים. בשל מרכזיותו של ארגון שארית הפליטה בארץ, קיבל הוא נציגות מכובדת וגדולה לחבריו שהתבטאה ב-4 סגני נשיאות בתוכם הרב עזריה, רפאל אולבסקי ז"ל ויידלו לחיים ארוכים חיים פוסלושני זממי פדר, וכמו כן לכמה חברי הנהלה בנוסף למזכיר הכללי דב זלמנוביץ'.

נציגינו בארץ נטלו חלק באירועים או הכנתם בחו"ל עד שנת 1968 לאחר מלחמת ששת הימים, כשניכר היה בפעילותו של החבר רוזנזפט המנוח כי לוקה הוא בנקיפות מצפון, שיושב הוא מחוץ לגבולות הארץ עם קומץ חברים, ורובה של השארית נמצאת בארץ וחלק מבניה נפל במלחמה ורובה חווה על בשרו את המאורעות והחרדה של אותם הימים. בשל לחץ נפשי פנימי וכדי להצדיק את הימצאותו בניכר גם בשעה זו, הוא נקט בעמדה מנוגדת והתחיל לכפור במרכזיותו של ארגונו והישווה אותו למונטריאול או טורונטו – שלא היה בו כלל ארגון אלא קומץ חברים וידידים בודדים בלבד.

החתומים מטה יצאו בהולים ונפגשו עם החבר רוזנזפט המנוח, ובשל חילוקי דעות עקרוניים אלה נוצר קרע שלא נאחה עד היום הזה. הפעילות של ארגונו המשיכה והתמידה במטרותיה ואילו זו של "הברית העולמית" הלכה ודעכה. האירועים שבכל זאת נערכו על ידו בארץ התקיימו לא במועדים הקבועים והמוכרים כימי הזיכרון, והוזמנו אליהם, בנוסף לקומץ בודדים שפרשו אישית מהארגון, אנשים פרטיים או נושאי משרות ציבוריות שאין להם כל זיקה או שייכות לשארית וליוצאי המחנה. יצויין כי במשך כל זמן

הקרע לא ניסה רוזנזפט ז"ל לבטל תפקידים או לשנותם, וכנראה מתוך תקווה לשלום, שמר את מסגרת הברית כבזמן ייסודה.

ארגונו היה במשך כל זמן קיומו גוף מוכר ומכובד בוועדת הארגונים ולאחר מכן בארגון העולמי, ולמרות הלחץ העיקרי מצד רוזנזפט ז"ל להישאר מחוץ לתחום שני מוסדות האחים הנ"ל, מצאנו לנכון גם בצורה טבעית להתמיד ולהשתייך והופעת חברינו בהם הייתה נחוצה, מועילה ומכובדת כנושאת דברה של שארית הפליטה בארץ. כיום אנו למעשה הארגון הפעיל ביותר המייצג את האינטרסים של השארית במחנות.

גם יחסינו וקשרינו עם "יד ושם" היו מאז ומתמיד חיוביים, פעילים, רציניים ומכובדים, וזאת על אף הלחצים מבחוץ, ובעיקר אלה של רוזנזפט ז"ל, להישאר עצמאיים, בלתי תלויים וביחס צונן עם מוסד מכובד זה.

בעקבות הקרע בין ארגונו לבין יוסף רוזנזפט ז"ל, נשלח אליו מכתב רשמי מאושר ע"י ההנהלה כולה כי אין לו כל רשות לייצג את ארגונו או להופיע בשמו בארץ או בחו"ל, וניטלות ממנו כל הסמכויות שהוענקו לו בגין היותו נשיא. המנוח היה מודע למצב והשתדל להמעיט בפעילות עד למינימום ההכרחי.

בשנת 1975 נפטר החבר רוזנזפט, ועם מותו נשאר חלל ריק עד כדי דעיכת כל הפעילות. החבר שמעיה בלוח ניסה בדרך כלשהיא לפעול ומשתמש בתואר נשיא הברית לשווא. יצויין כי מעולם לא נבחר החבר שמעיה בלוח כנשיא, לא התקיימו כל אסיפה ובודאי לא בחירות שכתוצאה נבחר הוא כאילו לנשיא. החבר בלוח אינו נמנה על אסירי המחנות או פרטיזנים, אלא כמי שמצא מקלט ומחסה בימי המלחמה ולא נבחר על ידי אף אחד לייצג את שם ברגן-בלזן (אלא כמזכיר "הברית העולמית" בניו-יורק בלבד). תואר דומה המופיע בהזמנה הנ"ל מופיע בצד שמו של מנחם רוזנזפט כיו"ר ומייסד של "הארגון העולמי של ילדי ניצולי השואה". על ידי מי הוא נבחר, מתי ואת מי הוא מייצג? גוף מייסד כזה נמצא בארץ, המייצג את דור ההמשך, פועל ולאחרונה מסונף לוועדת הארגונים שלנו.

מצב "הברית העולמית" שבשמו פועל החבר שמעיה בלוח, נמצא במצב מעורפל ובלתי ברור לחלוטין. אף פעם לא בוטלו תפקידי סגני הנשיא וחברי ההנהלה והמזכיר הכללי בארץ, ומאידך לא שותפו בפעילות שבדעתה לבצע, לא קיבלו כל הסמכה והסכמה ואין להם כל זכות לשאת שם ברגן-בלזן או להופיע בשמו. ודאי לא בשם השארית הגדולה של יוצאי המחנות הנמצאת בארץ. החבר שמעיה בלוח שלח את מיטב הנוער, שנשאר לפליטה בברגן-בלזן, לגיוס בארץ, והוא בתור חבר בוועדת הגיוס נשאר יושב על כנו בגרמניה ומשם המשיך לארצות הברית ושוהה שם עד היום הזה.

על אף כל העובדות הנ"ל מנסה הוא בהעזה ומצח נחושה וגם הצליח להיכנס בדלת אחורית לוועד העולמי בארץ ולתפוס מקום, בשל קשרים אישיים וניצול שם ברגן-בלזן, במוסדות "יד ושם", ו-3 החברים שפרשו נשארו אפאתיים לפעילות הציבורית עד כדי זלזול ומנעו את רגליהם אפילו מעצרות זיכרון וכל אירוע שיזמנו.

[חסרה תחילת משפט, כך במקור] הפעם לחבר גראייק ולקבל את "הברית העולמית" במסגרת הארגון העולמי אך היתנה איתו מפורשות שמדובר בנציגות מארה"ב ובשום אופן לא מישראל. מכתב מפורש

ברוח ההסכם נשלח ע"י הארגון לארגון העולמי ובו ההדגשה על סעיף המוסכם בדבר כי את ברגן-בלזן בישראל מייצגים בכל האירועים אך ורק נציגי ארגונו המוסמכים. החבר גראייק הבטיח אישית וכן בשם הארגון העולמי כי אמנם הסכם זה ייושם בפועל.

עם קבלת ההזמנה מ"הברית העולמית" בה מופיעים כנואמים 3 חברים מישראל כנציגי "הברית העולמית", מופר ההסכם בצורה גסה ובוטה ובגין זאת נפגע שמו של ארגונו, כאילו 2 רשויות מושלות בכפיפה אחת.

לאור המצב, אין אנו יכולים להבליג על המעשה ביוזעין ובעיקר לאחר שהחבר גראייק טוען בפשטות, כי לדעתו עלינו עוד להשתתף במרמה כאילו מאום לא קרה, ומודיעים בכך בפני כל פורום, כי כל עוד ההסכם לא ייושם ותבוא התנצלות פומבית ותקנת המצב ע"י קיום ההסכם במלואו, לא נוכל עוד להשתתף במסגרת הארגון העולמי.

עלינו להדגיש שוב כי כל האירוע שבא כאילו להנציח את זכרו של יוסף רוזנזפט ז"ל מנוגד לרוחו ורצונו של יוסל שהתרחק מ"יד ושם" ומהארגון העולמי, ועצם רעיון התקבלות הברית לארגון העולמי באה לדחוק רגלי ארגונו ולהעמיד את הברית הפיקציונית כעובדה מוגמרת. אנו דורשים בצדק דיון רציני בנושא וקבלת החלטה חד משמעית.

[אין חתימות או שמות]

מסקנות:

המכתב נוסח לאחר 1975 [פטירת יוסל רוזנזפט], ולאחר 1981 [פטירת רפאל אולבסקי ז"ל], שניהם מוזכרים במכתב כמי שאינם בחיים.